

Kragh: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for de Udtalelser, han fremsatte i Tilknytning til de Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at pege paa. Jeg har ingenlunde underkendt det betydelige Fremskridt, der ligger i, at der nu træffes Bestemmelser, som gør det muligt, at Partibetegnelsen paatrykkes Listerne ved Valgmandsvalgene. Det er en Ændring, som i høj Grad vil lette Vælgerne Orienteringen ved Stemmeafgivningen. Jeg har kun tilladt mig at gøre opmærksom paa, at man maaske kunde tænke sig dette videreført og skabe yderligere Klarhed ved at gennemføre Bestemmelser om samme Bogstavbetegnelse for samme Partis Lister i samtlige Folketingskredse Landet over ved Valgmandsvalgene. Men jeg ved godt af gammel Erfaring, at Spørgsmaalet om, hvilken Bogstavbetegnelse den enkelte Liste skal have, afgøres omkring i Kredsene ved Aftaler mellem Partierne, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at saadanne Aftaler er blevet truffet forud for forrige Valg, og da man vidste, at et Landstingsvalg snart vilde følge, er det meget muligt, at dette er udstrakt til ogsaa at gælde for det kommende Valg. Derfor kan det meget vel være, at den højtærede Minister har Ret i, at dette at gaa til Gennemførelse af Ændringer i den Retning, jeg har tilladt mig at pege paa, her og der kunde virke forvirrende i Stedet for klarende. Jeg har derfor heller intet Ønske om at fastholde Kravet om Ændringer i saa Henseende, men jeg har villet pege paa Spørgsmaalet for derigennem at gøre opmærksom paa, at det ogsaa er et af de Spørgsmaal, som tiltrænger en nærmere Overvejelse, og som maa komme til at foreligge for den Kommission, der skal behandle den hele Sag, naar den, saaledes som, den højtærede Indenrigsminister bebudede, eventuelt nedsettes efter de kommende Valg.

Hvad Diætspørgsmaalet angaar, forstod jeg den højtærede Indenrigsminister saaledes, at han ogsaa er af den Mening, at Diæter à 10 Kr. for Tiden maa siges at være utilstrækkelige. Jeg forstod endvidere den højtærede Indenrigsminister saaledes, at han af Hensyn til Nødvendigheden af denne Sags meget hurtige Fremme var af den Anskuelse, at Valgmændene endnu ved det kommende Landstingsvalg maatte tage Æren som Erstatning for det vel ikke synderlig store Offer, der er Sandsynlighed for, at de kommer til at bringe af deres egen Lomme for at udføre dette betydningsfulde Hverv. Jeg maa sige, at jeg vilde i og for sig foretrække, at Valgmændene fik denne Ære uden at bringe noget pekuniært Offer

for den, men jeg erkender, at Tiden tillader ikke, at vi udsætter Færdigbehandlingen af denne Sag af Hensyn til et Spørgsmaal, som dog maa siges at være af mindre Betydning, særlig da det vel sagtens kun kommer til at dreje sig om dette ene Landstingsvalg. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets *Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Udvalg for kirkelige Anbøggende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Inger Gautier Schmidt: Anledningen til det foreliggende Lovforslag er jo den for os alle saa glædelige Begivenhed, at Genforeningen nu lykkeligvis efter en lang og trang Ventetid omsider har fundet Sted, at Sønderjylland er blevet eet med det øvrige Danmark, og der skal nu stiles hen imod paa alle Omraader at tilvejebringe en fælles Ordning og Lovgivning for hele Kongeriget.

Det fremsatte kirkelige Lovforslag gaar da ogsaa ud paa at bidrage til at fremme Arbejdet paa en fælles Kirkeordning og Kirke-lovgivning, en Lovgivning, som skulde sammensmelte de i Øjeblikket meget store Forskelligheder, som findes i Ordningen af den sønderjyske Landkirke og af den danske Folkekirke.

De kirkelige Spørgsmaal er jo nogle af de allervigtigste, idet de griber dybt ind i hele Befolkningens Liv. Den aandelige Sundhed og Udviklingen i Folket kræver derfor, at saadanne Spørgsmaal gøres til Genstand for den mest alvorlige og alsidige Drøftelse, inden man lovgiver og ændrer paa disse Omraader. Og der er saa meget mere Grund til at omfatte denne Sag med den største og dybeste Interesse, som den sønderjyske Befolkning har gennemlevet en lang Ørkenvandring paa det kirkelige og folkelige Omraade og derfor trænger til at faa de bedst mulige Kaar, saa at de ikke kommer til at